

הברכות מקשיבות אסיפורי אשיות

4

מרגישה פספוס בחיך? למעשייה יש מה לספר לך.
מתבוננות במעשיות | עמ' 4

6

נכדתו של הסבא, רבי ישראל דוב
אודסר זצ"ל משתפת ממסע חייה.
תמונות חיים | עמ' 6

11

השם צריך את הדמעות שלך, אמא!
חינוך בחיור | עמ' 11

15

מכירה את האנשים האלו האופטימים,
שכל שלילי נעשה אצלם חיובי?
מילתא דשטותא | עמ' 15

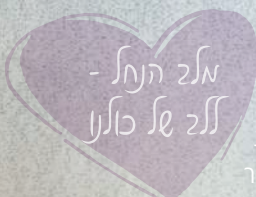
"נצח יזכה להפיץ אורו

ועד משיח צדקנו יאיר נרו

והמשיח בדעתו ילחום

הולך ואור עד נכון היום"

(שיר ידידות לרבי יצחק ברייטר הי"ד)

איך קורה שעקרת בית
באידיאל מקימה סמינר
על טהרת הקודש? ואיך מצליחים להתגבר
על כל המכשולים שמטרה כזו דורשת?
זכינו להציץ לתוככי סמינר "לב הנחל"

הכול בזכותך, רבי נתן!

שובל של אור ונחמה. הכול בזכות תלמיד אחד נאמן.

כל אחת שמרגישה את הנגיעה של בעל התפילה בליבה, כל אחת שזכתה שדיבור קדוש יאיר לה אפלה וחושך, מרגישה שייכות ומבקשת להעביר הלאה את הטוב הזה. כך הרגשנו גם אנחנו!

בזכות רבי נתן לפני ארבע שנים קם עלון "חברות מקשיבות". כל שנה בטבת אנחנו חוגגות יום הולדת עם הילולת התלמיד הנאמן בעשרה בטבת ומבקשות רחמים על השנה החדשה. שנזכה גם השנה להשקות אילנות, להעביר את התקווה של רבי נחמן. שעוד לבבות יפתחו לאור הגדול. לשמחה, להתחזקות. שעוד אמא תקום בבוקר, ולמרות שתרגיש "דאון" וחוסר חשק קיומי להתניע, תזכור שיש שירה עצומה שמתנגנת עכשיו בשמי מרומים, ותחפש את העצה שמתאימה לה. לצעוק להשם? לשיר אליו? למחוא כפיים? ואולי פשוט לפתוח חלון ולחפש בתכול שבשמיים את מה שרצתה באמת ונסתרת?

ואתן, הקוראות הנפלאות שלנו, שמגיבות ותורמות, מתראיינות ומפיצות בעצמכן את העלון - אשריכן! כל פעם כזו שדיבור של רבינו מתנוצץ בליבה של חברה חדשה - ויהא זה הדיבור הכי קטן - הגאולה קרבה אלינו בעוד צעד. הלוואי ונזכה אליה יחד עם כל עם ישראל בקרוב. ואז - משיח צדקנו בכבודו ובעצמו, יספר לנו פירוש על ליקוטי מוהר"ן, וינהיג את כל עם ישראל עם התורה של רבינו בגלוי.

שנזכה להמשיך להחזיק את עצמנו יחד! מחכות להתראות אתכן פנים אל פנים בכנס "חברות מקשיבות" בח' בטבת, בהילולת רבי נתן בבית שמש. פרטים בגב העלון.

שלכן באהבה, חברות מקשיבות

"יש לי קשר מיוחד לרבי נתן", סיפרה לי אחת. "זה לא לפרסום, כן?" וידאה איתי, מסתכלת לצדדים. "פשוט, תמיד כשאני פותחת ליקוטי הלכות או עלים לתרופה - הוא מדבר איתי ממש. זה לא הגיוני. ממש מעורר פליאה. הנה, תראי עכשיו", היא פתחה חומש בראשית עם ליקוטי הלכות והתחילה להקריא, להתענג, להרגיש את רוח הקודש מרחפת. דיבורים שמתאימים לפרשה ולנפש הקוראת נשמעו בסלון, פורטים על מיתרי הלב. "מדהים!" הפעם אמרתי אני, "נראה לי שזה לא בשבילך, זה בשבילי!". ואולי כל אחד שקורא את המילים הקדושות של ספרי רבינו מרגיש כן?

רבי נתן. כמה הכרת הטוב. כמה אהבה. צדיק כזה שמסר את הנפש כדי שלדור שלנו יהיה רבינו. צדיק כזה שהשליך את כל הידיעות הקודמות שלו, את כל התורה והיראה שלמד, וביקש לעצמו עוד חתיכת שכל של הרבי'ה. צדיק מבוטל. "אני יודע שאני לא הרבי!" לא הסכים שיטעו בו, שיגידו שהוא האדמו"ר בעצמו, חלילה. על כיסאו לא ישב זר, ואפילו יהא זה התלמיד הנאמן ביותר. התלמידים של רבי נתן היו צועקים ביערות כחיות היער, היו שרפים של ממש. תלמידים שהאש של רבינו דלקה בהם יותר מהתלמידים של רבינו עצמו. רבי נתן זכה להעמיד את ברסלב לדורי דורות. בלעדיו לא היה לנו דף אחד מספרי רבינו. ואיך היינו יכולות להחזיק מעמד בלי התורה המתוקה והמחיה הזו?

והפלא הגדול, שמאתיים שנה ויותר אחרי שהאור הגדול הסתלק ורבינו עלה לגנוזי מרומים, האש רק גדלה ומתפשטת בלבבות יותר ויותר. ברסלב מזמן אינה חסידות של יחידים. היא חסידות של כל עם ישראל, מכל גוונים. חסידים וליטאים, אשכנזים וספרדים. ברסלב מדלגת גם על השתייכות דתית, היא פשוט מגיעה. גם בשאלות תחתיות ומתחתיות היא בוקעת ומאירה, מתפשטת חיש, משאירה

יוצא לאור על ידי נשות ברסלב צפת

לתרומות בעמדות נדרים פלוס הכנסו לעמותת אור העולם שולחת חברות מקשיבות או בהעברה בנקאית: למס' 6987607 סניף 897, בנק לאומי 10 ע"ש עמותת "מתחברים לאור העולם" לציון עבור חברות מקשיבות

שימי לב!

כתובת המייל ומס' הטלפון של העלון השתנו קו חברות מקשיבות החדש! 033134270 לקבלת העלון במייל, תגובות, הערות והארות a033134270@gmail.com

עיצוב גריד:

תמונות:

עימוד ועיצוב:

רבקה 0548400856

הגהה:

ר.ל בהר 054-846-9963

העלון עבר בקרה ע"י ועדה רוחנית.

לתגובות ניתן לפנות לכתובת מייל

המצויינת לעיל.

העלון מוקדש לישועת עם ישראל

לרפואת החולים, להחזרת השבויים, לשמירה והגנה על החיילים, ולגאולה שלימה ברחמים. לעילוי נשמת משה בן בידה, רבי אלעזר בן רבי שלמה יהודה ויצהדלר, ואיטה בת דוב בעריש ויצהדלר. לרפואת מיטל טובה בת רות ולעילוי נשמת הנפטרים בתאונה המחרידה במרוקו: משה בן יבלח"ט ר' נחמן ר' נתן בן יבלח"ט ר' מרדכי ר' שמעון בן יבלח"ט ר' יעקב שלמה יוסף חיים בן יבלח"ט ר' יעקב שלמה ישראל מאיר בן יבלח"ט ר' יצחק יוסף חיים

לכל אחד יש שידוך!

הצעות שידוכים לבעלי רקע נפשי שמטופל (כגון מאג'יק דיפרסיה), בהתאמה מרבית, עם תוצאות משמחות ובגיית חיים חדשים ומלאי אושר.

סודיות מובטחת -

077-771-2409

מעשה מבעל תפילה

חלק י"ט

פגישת הגיבור עם הבעל תפילה

הפעם נשמע על המפגש המרגש בו היו "שמחות ובכיות" בין בעל התפילה לגיבור, מפגש שיש בו בקשה וחיפוש, געגוע, וכיסופים לעולם המתוקן. קראו ותחיי נפשכן!

שאל לו (לאיש מכת בעלי האיברים) הבעל תפילה:

ומה ענין גבורתו של זה הגבור הנ"ל, שהוא המלך שלכם?

השיב לו. היות שמדינה אחת לא רצו להכניע עצמן תחתיו ולקח הגבור הזה החרב שיש לו. והחרב שלו יש לה ג' פחות. כשנגביהו אותה בורחין כל שרי החילים וכו' [הינו שלשה פחות המבארים למעלה].

כששמע זאת הבעל תפילה, הבין שזה בודאי הגבור של המלך הנ"ל

ובקש הבעל תפילה, אם אפשר שיתראה פנים עם זה הגבור שהוא המלך שלהם

השיבו לו, שיודיעו הדבר להגבור וישאלו אותו אם יתן רשות

והלכו ושאלו אותו, ונתן רשות שיבוא אליו

כשבא הבעל תפילה אל הגבור, הפירו זה את זה, והיה ביניהם שמחות גדולות מאד מאד על שזכו להתועד יחד, והיה ביניהם שמחות ובכיות, כי זכרו את המלך ואנשיו ובכו על זה על כן היה ביניהם שמחות ובכיות

ודברו יחד הבעל תפילה עם הגבור איך נתגלגלו ובאו לכאן וספר הגבור להבעל תפילה שמאז שהיה הרוח סערה הנ"ל, שאז נתפזרו כלם כנ"ל, אז כשחזר ממקום שעלה לשם לחדש כחו כנ"ל

כשחזר ולא מצא את המלך עם כל האנשים שלו הנ"ל, אז הלך באשר הלה, ועבר על כל האנשים הנ"ל הינו שהבין שהיה במקום כלם, הינו שעבר באיזה מקום, והבין ששם הוא בודאי המלך

אך לא היה יכול לבקשו ולמצאו

וכן עבר במקום אחר, שהבין ששם היא המלכה, אך לא היה יכול לבקשה ולמצאה

וכן עבר על כל האנשים הנ"ל אך אותה לא עברתי [הינו שהגבור לא עבר על מקום שהיה שם הבעל תפילה]

ענה ואמר הבעל תפילה: אני עברתי על מקום כלם, וגם על מקום שלך [הינו שהבעל תפילה עבר גם על מקום הגבור] כי הייתי עובר במקום אחד וראיתי שעומד כתר המלך והבנתי שכאן יש בודאי המלך

אך לא הייתי יכול לבקשו ולמצאו

וכן הלכתי יותר ועברתי על ים של דם

והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהדמעות של המלכה, שהיא בוכה על כל הנ"ל, ובודאי המלכה היא כאן

אך לא היה אפשר לבקשה ולמצאה

וכן עברתי על ים של חלב והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהחלב של הבת מלכה, שנאבד בנה כנ"ל

והיה דחוק אותה רבוי החלב, ומזה נעשה הים הזה של חלב, ובודאי בכאן היא הבת מלכה אך לא היה אפשר לבקשה ולמצאה

וכן עברתי יותר וראיתי שהיו

מנחים השערות של זהב של התינוק הנ"ל, ולא לקחתי מהם כלל

וידעתי שכאן הוא בודאי התינוק הנ"ל

אך לא היה אפשר לבקשו ולמצאו, וכן עברתי יותר,

והייתי עובר על ים של יין, וידעתי שזה הים נעשה בודאי מהדבורים של המליץ

שהוא עומד ומדבר תנחומין לפני המלך והמלכה, ואחר כך הוא חוזר פניו ומדבר תנחומין להבת מלכה

ומאלו הדבורים נעשה הים של יין [כמו שכתוב: "והכף כניו הטוב"]

אך לא הייתי יכול למצאו וכן עברתי יותר

וראיתי שעומד אבן שחוקק עליו תמונת היד הנ"ל עם שרטוטין

והבנתי שכאן הוא בודאי החכם [של המלך הנ"ל] והוא חקק לו תמונת היד על האבן

אך לא היה אפשר למצאו וכן עברתי יותר

וראיתי שעומד מסדר על הר אחד השלחנות של זהב והחפצים יקרי ערך ושאר אוצרות המלך

והבנתי שכאן הוא בודאי הממנה

על האוצרות [של המלך הנ"ל] אך לא היה אפשר למצאו. השיב הגבור.

גם אני עברתי על כל המקומות הללו, ואני לקחתי מן השערות של זהב של התינוק הנ"ל, כי לקחתי שבועה שערות שיש להם כל מיני גוונים, והם יקרים אצלי מאד

והייתי יושב במקום שישבתי והייתי מחיה עצמי במה שאפשר

בעשבים וכיוצא, עד שלא היה לי שום דבר להחיות עצמי

והלכתי באשר אלה, וכאשר הלכתי ממקומי הנ"ל, שכחתי את הקשת שלי שם

השיב הבעל תפילה

אני ראיתי את הקשת הזה, וידעתי שבודאי הוא קשת שלך, אך לא הייתי יכול למצא אותה וספר יותר הגבור להבעל תפילה

שכשהלך משם, הייתי הולך ובה עד שפגעתי בהמחנה הנ"ל, ונכנסתי לתוכם, כי הייתי רעב מאד, והייתי רוצה לאכל

ותכר כשנכנסתי לתוכם גבלו אותי למלך עליהם כנ"ל

ועתה אני הולך לכבש העולם וכונתי, אולי אוכל למצא את המלך עם האנשים שלו

הנ"ל

תשמחי! יש תקוה ידידתי, תראי סימנים בדרך (ע"פ ר' יוסף קרדונר)

שאלה:

שלום, אני מסתכלת על החיים שלי ומרגישה החמצה. לא מיצית את עצמי, לא זווה מה שאהבת אפילו התנוק, כשאני נמת'ת לו חיזוק, כאז לי כל הפעמים שאני נמת'ת חוץ. נפלגתי הרבה מאנשים רגז אני... לא היית מושלמת, כאז לי מהמעשים הרעים שעשיתי. הכאן זכור, מרגיש לי רפוף, זמאס, מייאש. לא יודעת מי אני ומה זווה פה. אני משתכלת להתקוזה וקשרה מאז לרנין. אשמח להארה. לאה.

תמר משה, חסידת ברסלב מירושלים, מלווה נשים בתהליכים פנימיים משיבה:

שלום לאה, במעשיה שלנו, מסופר על המפגש בין הגיבור לבין הבעל-תפילה,

"כִּי זָכְרוּ אֶת הַפְּלֶה... על כן הָיָה בִּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת וּבְכִיּוֹת" יש רגעים בעולם של מפגש אמיתי עם הבעל-תפילה - יש עצה שהאירה לי, רגע שהרגשתי קרובה וזכרתי את המלך. באותו רגע, אני שמחה אבל גם בוכה, כי כזה אור יש בעולם, כזה נחל נובע, ואני בכזה חושך? יש פחד לאבד וכאב על ההחמצה.

והנה לך סוד גדול - הגיבור עובר בהרבה מקומות "אך לא היה יכול לבקשו ולמוצאו" (את המלך). אבל הבעל-תפילה עובר על מקום כולם "וגם על מקום שלך", הוא יודע אותך, יודע את החיפוש שלך נותן לך עצות שיאירו לך את מסע החיפוש המתיש והכואב.

כמו הגיבור שמספר על המסע שלו, תוכלי גם את לקשר עצמך לבעל-תפילה ולספר על המסע. כמה מרפא לספר, את הסיפור שלי, להביט אחורה ולראות, כל מיני תחנות בדרך שעברתי וגדלתי מהן וכמה שבתוכן חיפשתי את המלך.

כדי לעשות תשובה על העבר ועל המבט שלי על עצמי בנוגע לעבר, אני חייבת צדיק שיעזור להביט עליי עם מחשבות טובות. תראי איזו גיבורה את! איך מכל 'תחנת-חיפוש' שבה היית, עם ה'דפוק'-עמוס-וחסר, חיפשת את המלך והשאר את אור. איך מכל הכאב גדלת, סלחת ונתת לעצמך לב יומיומי בהתבודדות. את מוזמנת כמו הגיבור, לקחת לך ציון דרך אחד. אפילו סמל. קטן. ולחשוב: מה היתה נקודת האור באותה צומת שעברת? מה לקחת איתך?

סיפור-חיך הוא אוסף אירועים מושגחים המובילים ל'עלמא-דאיתי', כולל מה שלא... הבחירות הלא-טובות שהיום ודאי היית בוחרת אחרת. ביקרת שם ומתוך עומק הרע חיפשת את ה' ועשית תשובה

שצדיקים גמורים לא יכולים לעמוד במקומך. כמה מרפא להביט אחורה, בעיקר להיכן שכואב לך. לראות אותך שם, וביחד עם הבעל-תפילה, לדון אותך לכף-זכות. לחשוב עליך מחשבות-טובות. לדון לזכות את מי שפגע בך. להוריד אשמה, כעס, יאוש, ולהביט באמונה על-כך שמתוך כל זה, צמחת והיית למקדשת שם-שמים. מלאכים ושרפים לא יכולים לעשות את מה שאת עושה בתוך מה שנראה בעיניך כמו 'סתם' עומס והחמצה. כמה יקר חיבוק. אחד. לתינוק שלך. תראי איזה יופי יש בחיבוק תינוק. או ילד. או... אותך. קחי לך כמה 'שערות של זהב', מהתינוק-היקר, שמשול לצדיק, שאצלו ההתחדשות. המעבר מחד-גווניות מייאשת לגוונים משתנים של טוב, שמחה ואהבה למי שאת. 'יהם יקרים אצלי מאד' בכל יום מחדש נולדות אינספור חדשות נפלאות, נסי להיפתח לטוב שמגיע אליך,

יש עצה שהאירה לי, רגע שהרגשתי קרובה וזכרתי את המלך. באותו רגע, אני שמחה אבל גם בוכה, כי כזה אור יש בעולם, כזה נחל נובע, ואני בכזה חושך?

לתודה על עצם זה שאת זוכה לפגוש את ה' ואת רבינו דרך קיום עצותיו.

ובינתיים, החזיקי עצמך כמו הגיבור, והייתי מְחִיָּה עֲצָמִי בְּמָה שְׂאֶפְשֵׁר, ותפרשי הרמזים לטובה. גם הגיבור המסמל דין, אי אפשר לו בלי ה'מליץ' שהוא רבי נתן שלנו, שמוצא כף-זכות בכל יהודי אפילו אחד שעבר על התורה כולה (!) ומנחם את מי שאבד לו התינוק-היקר ההתחדשות.

כשבר' נתן לתנות כאביו מצער הרדיפות לפני רבינו הקדוש, הוא מקבל את התשובה היפה ביותר שיש. רבינו מניח עליו יד ואומר לו: "וגם טוב מאוד לדבר עם ה' כמו שמדברים עם חבר טוב אמיתי". הסיטואציה הזו עוררה בי קנאה. ר' נתן פגש אותו. באמת! קיבל הדרכה לקושי. רוצה גם! עד שהתפכחתי כי רבינו חי! מאיר בעולם בתוכי. בתוכך ולנצח. בהתבודדות את מוצאת וממציאה את עצמך בין שברי חיך, אוספת סימנים מהמלך ששולח ד"ש ואומר בלי מילים, הי, מתוקה, זה הייתי אני, דעי שאני אוהב אותך. ותמשיכי בת. להיות בקשר. וכמה יקר הוא החיפוש שלך! נסיכתו האבודה של המלך.

שיר מעשייה
ש. אורלנצ'יק

רבי נתן

אוי רבי נתן

אוי רבי נתן

מה היינו עושים בלעדך?

עולם של מתיקות

הארות והתחזקות

מי יתן ונצמד בעקבותך.

אוי רבי נתן

אוי רבי נתן

איך יכלת פה להתבטל?

לזרק את השכל

כל מה שידעת

מהתחלה ללמד ולהתפלל

אוי רבי נתן

אוי רבי נתן

איך הצלחת פה להיות

צנור נקי

להעביר לנו מסרת

מרבנו לדעת לחיות

תורות לתפלות

רצונות למלים

כמים קרים לנפש עיפה

ורק בזכותך

עלים ועוד עלים

נותנו לנו לתרופה

לתת פוקוס לטוב

להבערת אש האהבה והשמחה. לחפש לבקש ולמצוא טוב ואז להגדיל את השמחה שבו, לתת לו את המשקל הראוי לו. רבי נתן כותב ב"השכמת הבוקר א" שהנקודה הטובה שאדם מוצא בעצמו או באחר היא ה' יתברך בעצמו. הטוב שיש בי הוא אחד עם הקב"ה, אני מוצאת את ה' בעוד נקודה ועוד נקודה בחיים שלי. אור גדול!!

כמו העצים בתנור, שלפעמים רק ההזזה שמזיזים אותם כבר מחדשת את האש, כך מספיק רק לבחוש בטוב, אפילו אם לא הצלחתי "עבודה שלמה" זה כבר פועל. תפילה על זה... פועל. רצון לזה... פועל.

חיוך, הארת פנים, מחמאה - מחווה טובה ואפילו קטנה, לא נאבדת, נרשמת במערכת, מטה לטובה.

כתוב בשיר השירים "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה", כך המשיל החכם באדם את האהבה לאש שהיא חזקה כל כך ובה קיימא כך שאפילו מים רבים ונהרות לא מכבים ולא שוטפים אותה. שנזכה בכוח ההתמדה וההשתדלות מצד אחד והביטול וההכנעה מצד שני, לאהבה חזקה ובה קיימא שיכולה לעמוד בכל ניסיונות החיים.

מזכירה לכן שיש באמתחתנו משחק זוגי מתוק שמייצר זמן איכות זוגי, תומך אש מחממת ויציבה.

להזמנות ופרטים 0556760186

בהצלחה! עדיה

מחממים סירים על הקמין, קולים ערמונים...
2. כדי שיהיה לי את כל הטוב החמים והנעים הזה אני צריכה להשקיע, כל הזמן להשקיע, להוסיף עצים, לנשוף על האש וללבותה מחדש, להזיז ולהכות בעצים לפעמים, לפתוח את האוויר, לסגור את האוויר, ועוד ועוד פעולות שונות ומשונות.

3. הבנתי שאם אני שוכחת ממנה ומקבלת כמובן מאליו שחם ונעים פה, הדבר הבא שיקרה וזה רק עניין של זמן, זה שפתאום ארגיש שקר פה, אפתח את התנור ואגלה שהאש נעלמה לה והלכה ועכשיו צריך להתניע מחדש וזה כבר מאמץ אחר לגמרי.
וממשל לנמשל -

כדי לזכות שאש של אהבה ושמחה תבער בביתנו, תחמם את ליבנו, תאפשר מקום חמים ובטוח לגדל בו את ילדינו ואת עצמנו, עלינו קודם כל לזכור שזה לא מובן מאליו שהיא תהיה, זה לא קורה מעצמו, צריך להסתכל ולבחון מה מצבה כמה פעמים ביום, לשאול את עצמנו מה צריך עכשיו בשביל "להדליק" אותה מחדש? באיזה אופן נלבה אותה? ואז להשקיע את המאמץ הנדרש.

צריך לזכור שאם הזנחנו את הטיפוח השוטף סביר להניח שנצטרך להתחיל מאפס, לא נתייאש ולא נישבר, נעשה את זה, עם תפילה ומאמץ ובע"ה נצליח.

בתורה "אזמרה" רבינו נתן לנו מתכון מנצח

שלום וברכה חברותיי המקשיבות!

חודש טבת מביא איתו הרבה טובות ב"ה, ומזמין אותנו לתת פוקוס לטוב.

בדיוק כשנראה כביכול שהטוב איננו, שמיים אפורים... עצים ערומים...

גם בזוגיות לפעמים כך, חורפי וקריר וכמעט שלא זוכרים את הטוב ואז כדאי להשקיע זמן ואנרגיה "לחפש לבקש ולמצוא..." (תורה רפ"ב) לא יודעת למי מכן היה פעם תנור קמין בבית. אנחנו שגרנו הרבה שנים בגליל העליון היינו מחממים בחורף עם תנור עצים - קמין. למדתי ממנו כמה דברים... ואשמח לשתף אתכן.

רבינו כותב ש"אור להביות ליבו של איש הישראלי הוא עד אינסוף", נשמע שכל יהודי בפשטות הוא חתיכת לפיד בוער לה', אז איפה כל זה? למה לרוב אנחנו נראים דומים יותר לאיזה גוש עפר שהמכנה המשותף בינו לבין אש דמיוני בהחלט?

ורבינו מסביר במקום אחר שיש עפרוריות שנוחתת על הלב, סתם כך כי עבר עליי עוד יום בעולם השפל והנמוך הזה, השגרה השוחקת, הגוף שמושך למטה ועוד... והעפרוריות הזו לאט לאט חונקת את אש הלב.

אז כשהיה לי תנור קמין הבנתי כמה דברים על אש!

1. שהאש היא מדהימה, יפיפייה ואפשר לבהות בה שעות ולא להשתעמם, וגם ממש מועילה: מחממת את הבית, מייבשת כביסה, היינו אפילו

ליקוטי תפילות

תפילה על הפצת המעיינות

ותעזרני ותחזקני ותאמציני תמיד, עד שאזכה לקרב להשם יתברך, גם אנשים אחרים, ולחזקם בעבודתך ובתורתך באמת. כאשר הזהרתנו על זה, עליידי צדיקיך האמתיים שכל אדם מחיב לעסק בזה. (תנינא כ')

ותעזרנו ותושיענו לעסק תמיד בספרי הצדיקים האמתיים ולהגות בהם יומם ולילה, ונזכה להבין ולהשפיל את כל דברי תורתם הקדושה ולקיים דבריהם באמת. (כה)

ועזרנו וזכנו שספרים אלו שנשארו מהצדיקים אמתיים מעט מהרבה, יתפשטו ויצאו בעולם, ויפוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעלתם בשלמות, וימשך רוחו של משיח בעולם, (כו)

נסיעה לאומן

לכבוד ההילולא של משה רבינו ז' באדר

מתארגנת נסיעה

עם המדריכה הותיקה גב' צ' פלדמן

הקבוצה תצא ביום שלישי ד' אדר (3 במרץ)

המראה בשעה 23:30 לקישינב

חזור ביום ראשון ט' אדר (9 במרץ)

המראה בשעה 20:00

שבת באומן במלון חושן.

כמו כן נסיעות למעז'בוז ברדיצ'ב וברסלב.

מחיר: \$ 1120

לפרטים והרשמה:

0527104215 | 0527142147 | 029921890

הבטחתי לך סבא

תרופות, חרדת מוות באוויר. ופניו של סבא ניגוד מוחלט לכל התווה מסביב. שלוות ואוהדות.

אני זוכרת איך עמדתי לפני סבא שלי, רועדת. "הוא לא יחזיק מעמד" שמעתי את התחזיות מהפיות של כולם. זה היה ברור לאיזה כיוון סבא הולך. זה רק עניין של זמן. אבל סבא שלי מחייך. מספר לכולנו תקווה. 'אני מרגיש טוב, הכול בסדר, תהיו חזקים' אומר לנו בלי מילים.

בזמן האחרון הזה שבו זכיתי להיות, היו לי כמה דקות ששהיתי לבדי בחדר. רק אני וסבא. "סבא, אני הבת של רותי, סבא, תברך אותי!" אמרתי לו בקול חנוק, חזרתי על כך שוב ושוב. סבא לא דיבר. אבל הוא שמע אותי, הוא חיך אליי והחזיק לי את היד חזק חזק. הוא היה חלש כל כך.

הסירקולציה עלתה, ראו עליו שהוא מתרגש. שכנה מראשותיו של חולה. אני הרגשתי אותה. זה היה חזק כל כך הדקות הקדושות האלו, רק אני וסבא. באותן דקות הרגשתי שאני חייבת למצוא את עצמי בצד של סבא. לשם אני שייכת. לעולם הקסום והאמיתי שסבא פעל בו כל ימיו. לרבינו הקדוש אותו הוא אהב. הנשמה שלי התעוררה בעוצמה. הדמעות הציפו את עיניי. ידעתי שאני הולכת לעשות שינוי. לא יכולתי להמשיך בחיים הרגילים עוד רגע אחד.

אחרי כמה ימים סבא נפטר. ויחד עם נשמתו הקדושה שעלתה למרום, אני נולדתי מחדש. פתאום אמא קיבלה בת חרדית. כזו שמדקדקת על קוצו של יוד. שאכפת לה מכל הלכה. שמבקשת לעשות נחת רוח להשם יתברך, ולסבא הצדיק שהיה לה בארץ ועבר לעולם שכולו טוב.

אמא קיבלה את המראה החדש שלי בפשטות. "מאמאלה, מה שאת מרגישה. אני איתך" אמרה לי. זה דבר לא פשוט להגיד למישהו שירד. לראות את הבת שלך חוזרת לכל מה שנחת מאחור. אבל אמא הייתה גדולה מהחיים. היא תמכה בי. תמיד תמכה בי. באותה רגישות שליוותה אותה כל החיים, נתנה לי את המרחב לעשות את הבחירה הטובה בעולם.

רצה שמישהו ירגיש מאוים. "אין גדולים אין קטנים" היה הדיבור של סבא. כל החיצוניות לא תפסה מקום. לא מסתכלים מי אתה, כמה אתה, איך אתה... מסתכלים רק על הנשמה שנתת בי טהורה היא.

אבל היום רציתי לספר לכן, על ימיו האחרונים של סבא. ועל הכרת הטוב העצומה שאני חייבת לסבא. בזכותו אני מה שאני כיום.

זה היה כשהייתי בת חמש עשרה וחצי. "תגיעו לבית החולים" התקשרה ציפורה, אחות אמי לעדכן שמצבו של סבא הולך ומתדרדר. סבא חולה וחלש. בן מאה וחמש, נשמתו מבקשת לעזוב את הגוף ולהפליג מעלה להיכלו של רבינו.

ובינתיים הוא עודנו כאן, מחובר למכשירים מצפצפים ולמדדים שהולכים ומקדירים מרגע לרגע. "תבואו להיפרד" מסבירה לנו את מה שברור לכולם.

הגעתי עם אמא. תקתוקי המכוונת, ריח של

אמא שלי ע"ה הייתה הבת העשירית של הסבא, רבי ישראל דוב בער אודסר זצ"ל, תלמיד נאמן של רבינו הקדוש. סבא ביקש רק דבר אחד כל חייו: להפיץ את הדעת של רבינו לעולם. שהספרים של הרב'ה יגיעו לכל נשמה, לכל בית. הוא מסר את נפשו, לבבו ומאודו על כך. גם לילדיו הפיץ את הדעת של רבינו. אמא הייתה מזכירה ברגשה את מעשה'ס (מעשיות) שלימד אותה. כמה הייתה מתענגת כשאבא סיפר לה ביום השבת מסיפורי המעשיות של רבינו, אז לפני 70 שנה בירושלים...

כשראית את אמא, ראית את סבא. כל כך דומה לו הייתה. ואם תשאלו איך? אי אפשר להסביר את זה. זה משהו שעובר במשפחת אודסר ומתיישב על כל הצאצאים, ואצל אמא במיוחד. באודסר יש משהו מאוד רך. מן רכות משולבת ברגש וחכמה.

אבי היה חולה פרקינסון ואמי סעדה אותו במשך עשרים ושבע שנה. אמא אף פעם לא הייתה נותנת לו את ההרגשה שהוא זקן או חולה. כשהולכה אותו עם ההילכון והייתה מוזיקה, היא הייתה רוקדת עם ההילכון. מדלגת על החשש שמא ימעד, ובוחרת להכניס בכולנו שמחה. כמה מיוחדת הייתה אמא. אמא ידעה מה להגיד, מתי להגיד ואיך להגיד. אמא הבינה לבד, בלי מילים. גם בסוף ימיה הייתה מחייכת אלינו, מרגיעה. לא רוצה שנדאג, לא רוצה שנצטער בגללה... "עושים שיהיה בסדר, גם אם משהו לא בסדר" הייתה סבתי אסתר מינדל ע"ה אומרת, ואמי, בתה, נהגה כך כל ימיה...

בתוך הנכדה הקטנה למשפחה ענפה, וככאלו שבביתם אורח חיים מסורתי בלבד, לא ראיתי את סבא הרבה מדי. גרנו בעיר אחרת, וסבא היה בירושלים. היינו באים בהזדמנויות שונות כמו חול המועד פסח או סוכות. לשבתות לא היינו הולכים. אבל המעט שזכיתי - חקק אותותיו עליי לכל החיים. הבית של סבא היה פינה כמה, בטוחה ומכילה. אהבתי לבוא לשם. הייתה שם הרגשה טובה כל כך. לסבא בוודאי היה אכפת המצב הרוחני של ילדיו, ואף על פי כן הוא לא הביע ביקורת גלויה על כך. סבא לא

הסוף לשאלות המעצבות!

נמאס לך כשפונים אליך בשאלות קשות שאין לך תשובה עליהם? מרגיש שזה מפריע לך בהתקרבות לרבינו הקדוש? הפתרון הרבה יותר פשוט ממה שאתה חושב... הספר 'פליאות חכמה' מרכז עבורך את התשובות לכל השאלות המצויות בהתקרבות לרבינו!

מערכת הפצה ארצית:
03-313-4310

שלוחות: 1. תשלום (באשראי). 2. שמיעת נקודות המכירה. 3. משלוחים. 4. מענה אנושי פעיל

פגישה עם הצדיק בתוך ההסתרה

את בעלת תשובה? גילית את רבנו בדרך של השביל מהצד בתוך חיי התורה? גדלת בבית ברסלבר? בכל מקרה, רבי נחמן לא עובר בירושה. לכל אחת יש את הסיפור שלה, איך הגיעה, איך מצאה, מתי הבינה, מתי התחילה בפועל לקיים עצותיו או לרצות או להתפלל לקיים אותן. ואולי, מתי הלב פתאום התחיל או חזר לפעום בתוך פעולות מוכרות ושכיחות...

מתנצלת בפני כל האימהות המסורות. כולנו רוצות שילדנו ילכו בדרך השם עם העצות של רבינו. יחד עם העדר הירושה האוטומטית יש בשורה: לכל מקום שהולכים ילדנו, רבי נחמן הולך איתם.

במעשיה, נפגשים הגיבור ובעל התפילה בהתרגשות. הגיבור משתף על רגעים וצמתים בחיי החיפוש שלו, ותמיד מסתבר שבעל התפילה היה שם. נוכח, מעורב ומזהה את האבדות של כולם...

בכנסים ובכלל, כשנשות רבינו נפגשות, הן משחזרות ביחד את הרגעים של ההכרה, הגילוי, הזיהוי. למרות שלכל אחת דרך ייחודית משלה, אנחנו עוברות גם בתחנות דומות. חברות שהיו חלק ממסע התשובה או גילוי רבינו האישי תמיד חקוקות בלב. כל אחת הגיעה לנקודה שונה, ועדיין זווית, תודה להשם.

רבינו, הוא הגירסא דינקותא של כולנו. איך זה יכול להיות? המתנות שלמדנו לחיים בגן מרים, לא נראות קשורות לרבינו. בנערות כשרצונו הלב כיכבו, היה נראה היפך רבינו. האמנם?

רבנו מלמד שכל הרהור תשובה זה ממנו. ולכן, כדאי לחזור אחורה ולחפש, מתי היה לך 'גילוי' רבי נחמן? אצלי למשל, ידעתי בגיל צעיר וללא תורה ומצוות שאני שייכת לרבי נחמן. הרגשתי שייכות לרבינו דרך עניין השמחה הרבה שנים לפני שזכיתי להתקרב להשם בפועל. בהתבוננות לאחור זו קריצה של ר' נחמן אלי לתוך המקום הלכאורה רחוק כל-כך בו שהיתי. רבינו מלמד: אם אתה מרגיש שאתה רחוק - זה סימן שאתה קרוב.

ממש משמח להבין, שהצדיק שאחראי לתיקון של כל העולם מלווה אותנו ואת ילדנו תמיד. המקומות הפחות נוצצים בהם ביקרתי, שבחלקן עבר גם הבן שלי ואולי גם אחד הילדים של כמה מכן. מקומות לא משמחים אבל מלווים 24/7. חלק מהתוכנית של התיקון השלם. הילדים בטיפול קומפלט של 'הנהר המטהר מכל הכתמים'.

ומה החלק שלנו כאימהות?

תפילה יומית על ההתקרבות של הילדים להשם ולדרך רבינו. משפט אחד בהתמדה מזיז עולמות.

וקבלת דין מדין - שיחת חברות. נעים יותר לספר על יראת השמיים, השאלות המתוקות והמצוות של הילדים. כשמתגברות על אי הנוחות הראשונית זו בריאות הנפש לחלוק גם את המסע השונה והמיוחד של אחד הילדים. מורגשת הקלה מהשיתוף ומתקבלות תובנות. והעיקר: מופחתת תחושת הכישלון, ורגשות האשמה. ההבנה שהכל חלק מהתוכנית של הצדיק לתיקון העולם מבחירה שהרגשות הללו הן טריק של היצר הרע. את נזכרת שאת אשת הצדיק ואת סומכת על כוחו.

זכיתי ונישאתי לבן תורה, מתחילה את החיים בירושלים עיר הקודש. מהר מאוד הגיעו הניסיונות עם הפרנסה. הילדים נולדו בשיירה מבורכת וצפופה, והעומס הקיומי היה גדול. אמא הייתה שם. עושה מה שאפשר עבורנו. "קצת ועוד קצת והקערה מתמלאת", הייתה אמא אומרת, ממלאת את הבית במצרכים, דואגת לבקבוקי מים מינרליים שבאותו הזמן היו נדרשים מאוד ליושבי ירושלים, שכן המים לא היו ראויים לשתייה. הכול היה בפשטות. כי אצל אמא הכול היה חלק, ואם לא חלק? עושים שיהיה חלק. אמא תמיד אמרה רק מילים טובות. "כל הכבוד לכם", ו"איזה יופי", רואה את הטוב והמאחד שבכל מציאות. מתפעלת מהילדים, מהבית, מהחיים התוססים, מברכת ורק מנסה להקל במה שאפשר. עכשיו כשאמא כבר שנה במרומים, אני מרגישה את העוצמות המיוחדות האלו שלה חזק בלב.

עם ישראל רוצים להתעורר בתשובה, מבקשים לעצמם את התדר העמוק והמקבל, שנותן להם אהבה ללא תנאי, התדר הזה שעבר במשפחה שלי, משפחת אודסר. ב"ח בחשון הייתה הלולא לסבא. אנחנו תמיד מגיעים להתפלל בבוקרו של יום בציונו שבהר המנוחות בירושלים. הפעם שלא כהרגלנו הגענו בערב. מוזיקה שמחה התנגנה ברקע, שיירות של אנשים זרמו לציון מכל הכיוונים. ליטאים, חילונים, חסידים, ספרדים, מזרחניקים... כולם מגיעים בהמוניהם, בשמחה, באחדות. מבקשים להתפלל במקום גניזתו של הסבא. הסתכלנו על כולם והלב התמלא בפליאה, איך רבינו הקדוש שוטף את העולם באור האהבה העצום.

"עדיף משוגע שמח מנורמלי עצוב", סבא תמיד היה אומר. פעם לא הבנתי את זה. עכשיו, כשאני כבר אמא לילדים גדולים, אני מבינה שזו אמת לאמיתה. כשרואים מה עם ישראל עובר, אילו צרות בגוף ובנפש, מבינים שלהיאחז בשמחה זה הדבר הגדול ביותר שאנחנו יכולים לתת לעצמנו. מברכת את כולנו שנזכה ללכת בדרך הקדושה של רבינו הקדוש. בדרך שסבא הנחיל. ועכשיו בהילולא של רבי נתן, התלמיד הגדול של רבנו, נזכה גם אנחנו לפי ערכינו להפיץ את הדעת הקדושה הזו בעולם, שכל נשמה תדע שיש רבי כזה גדול שיכול לתת לה רפואות קדושות כאלו. שכל נשמה תדע שיש לה תקווה.

במאמר מוסגר: (מעשה שהיה כך היה!)

את הסיפור הזה כתבתי בהתרגשות גדולה. דמותו של הסבא וסיפור חייו תמיד הפעים את רוחי. חכיתי לבעלת המעשה שתאשר לי את הסיפור לעלון כדי שאוכל לשלוח אותו לעריכה. לא הצלחתי להשיג אותה, והזמן דחק ודחק... סמוך מאוד לדד ליין, בשעת לילה סוף סוף התקבל האישור לפרסם את הסיפור. שמחתי. "ותכתבי להן שסבא תמיד השאיר מקום עם מספר כיסאות ריקים בשולחן השבת, למה סבא? למה להשאיר כיסאות, הרי אין אורחים?" היו שואלים בני המשפחה. וסבא אמר: 'אם יבואו אורחים, שהכיסאות יחכו להם, ולא שהאורחים יחכו לכיסאות', אני סוגרת את השיחה ומיד מקבלת מייל. הכותרת: "ד"ש מסבא", לרגע לא הבנתי. סבא שלנו נפטר לפני כמעט שנה. הסבא השני בבית אבות. על מי הוא מדבר? אני פותחת בסקרנות, ומול עיני מופיעה מצבתו של הסבא, ר' ישראל דוב אודסר. בדיוק עכשיו כשהנכדה אישרה את הסיפור, גם הסבא אישר. זכותו תגן עלינו.

מצרפת לכן את התמונה.

העסקים של רבינו

כמו איש עסקים אמיתי המאמין כל כך בסחורה היקרה שבה סחר, הוא כיתת רגליו ונסע ממקום למקום, קיבץ פרוטה לפרוטה לסך של מעות כדי לבנות ולהקים את מפעל חייו. עמד בנחישות מול מלעיגים. חרף נפשו מול מתנגדים. העמיד ממשיתים וציוה עליהם להמשיך את המפעל הגדול, להפיץ את האור. זה היה כל חפצו ותשוקתו.

רבי נתן, התלמיד האהוב שלקח על שכמו את עסק ההפצה - הוא יגע וטרח, כתב ותיעד כל דיבור וכל שיחה ששמע מרבו. עצות אמיתיות, רפואה לנפשות, תיקון לנשמות. הכול נכתב על הספר לדורות הבאים. וכמו שהעיד עליו רבו: "אלמלא ר' נתן, לא היה נשאר עלה אחד ממני".

חברות מקשיבות מאחורי הקלעים

ואלו היו דבריו האחרונים של התלמיד הנאמן לפני פטירתו: "ובכל מצוה אני עליכם שעיקר עסקכם יהיה להדפיס את הספרים, שיתקיים יפוצו מעיינותיך חוצה, ותהיו חזקים בממון ברצון ובטרחא". זו הצוואה המדהדת עד עצם היום הזה. שיפוצו המעיינות חוצה.

לכבוד הילולת מוהרנ"ת - המפיץ הגדול, ולרגל "יום ההולדת" הרביעי של העלון, יצאנו לשטח והבאנו בפניכן, חברות מקשיבות, הצצה אל מאחורי הקלעים של העלון. רשמים מרגשים ועדויות חיות ממפוצות אמיתיות, שליחות נאמנות שמקשיבות לצו, וחזקות בממון רצון וטרח, כולן יחד שותפות לעסק ההפצה הגדול. הן מספרות על מה שמניע ודוחף אותן מבפנים לעסוק בדבר הגדול הזה שכל קירוב הגאולה ותיקון העולמות תלויים בו.

טעמה כי טוב סחרה.

מהי בשבילכן הפצה?

אפרת שכותבת לנו בעלון ושותפה בהפצה שלו מתמלאת בהתרגשות למשמע השאלה: "הפצה בשבילי היא זכות, מכרה זהב, אושר שמרגש אותי עד דמעות כשאני חושבת עליו. וכל זה למה? זה מתחלק לשניים: מה הרבי נתן לי ואח"כ מה אני יכולה לתת לרבי: אני מרגישה מה רבנו עשה בשבילי. יודעת איפה הייתי מונחת, מה עבר עליי בנפש, עם אילו מפלצות נלחמתי בחושך והרגשתי לבד. מי שכבש בשבילי את המלחמה, מי שהיה שם כדי להביט בעיניים, מי שניחם את אותה ילדה מבוהלת בתוכי - היה הרבי שלי, ואת כל הטוב הזה אני רוצה להפיץ הלאה. זו הבשורה של הדור שלנו, דור שמחפש להרגיש, ולא מוכן להתפשר על לשרוד. ולכל הנשמות האלו יש כתובת אחת. הרועה הרחמן הגדול. שאוסף כל כבשה ולא מוותר על אף אחד. אני רוצה להיות בעסק הזה, חייבת, מוכרחה, אני רוצה להפיץ!!!"

פייגי ממארגנות בנות ברסלב ומפיצה של העלון, חיה ונושמת את השליחות: "הפצה היא עסק של ממש. רואים בהרבה מקומות שרבנו הקדוש ור' נתן תלמידו ועוד הרבה מאנ"ש מתבטאים במושגים של עסק וסחורות, כמו שכותב ר' נתן בספר "עלים לתרופה": "כי מאלף תבין כמה צריכין לטרוח על עסק כזה... כי כל מה שזכינו לגמור עסקי הקדושים - בפרט בענין ההדפסה - הכול היה בדרך נפלאות כאלה ואנו מוכרחים להשתדל ולעשות מה שמוטל עלינו... וכמו אותו משל שממשיל ר' נתן את עצות הרב'ה לסחורה משובחת: "אתמול הנחנו וסדרנו הסחורה שלנו ברוך השם, היא סחורה יפה מאד מאד, וטוב היה שיהיה לחנות זה

משרת טוב ויפה, שיכול להניח ולקפול ולסדר כל חתיכה סחורה יפה יפה עם הקצה לחוץ (כדרך המשרתים המובחרים, שמקפלין הסחורה ומניחין

קצת לחוץ, כדי שיראה הקונה בבואו תכף מהות יפי הסחורה) וכשיבוא אחד לקנות איזה סחורה יוכל המשרת לחטוף ביד בזריזות איזה סחורה שצריך הקונה" (חיי מוהר"ן). כן, גם אנחנו יכולות להיות כמו המשרת הפשוט, להנגיש את סחורת הצדיק לדור שלנו. בפרט לציבור הנשים והבנות שיכולות פחות לעיין בספרים, צריך להנגיש להן את הדיבורים בשפה פשוטה."

"לדעתי אין דבר גדול מזה" מוסיפה חוה, ציירת המעשיות שלנו שמעוררת בנו השראה כל חודש מחדש: "זו הדעת הכי מבוררת בעולם ו"אין עני אלא מן הדעת". הפצה כזו היא לתת לנשמות את מה שהן באמת זקוקות בדור הזה ובתקופה המתאגרת הזו בפרט."

גם משפחת בוקבוזה מעמותת "אור העולם" שהתגייסו מרצונם למסד את העלון מבחינה כלכלית ולהגדיל את הפעילות שלו, אומרים בגילוי לב: "הפצה בשבילנו היא סוג של תכלית חיים, היות שהתכלית היא שעם ישראל יתקרבו לקב"ה, וזה בלתי אפשרי בלי הצדיק הזה, שבהתקרבות אליו תלוי הכול! זה הדבר הכי טוב שאפשר לעשות עלי אדמות!"

"ויש גם את הכיף הגדול כל חודש", כמו שמתארת שרי, בחורה מקורבת מהזרם הליטאי שמחזקת את בנות הנעורים במדור הנפלא שלה: "ההפצה היא הכיף שלי כל חודש, לראות את העלונים מעבר לדלת, לדמיין איזו כריכה תלווה אותי במשך החודש הקרוב, להתקשר לבנות שב"ה הגיעו

והתפלל על כך הרבה, הוא ניסה להשפיע על האישה אך ללא הועיל. בהשגחה פרטית הגיע אליהם העלון שלנו, היו שם דיבורים נפלאים ממעלת הקיבוץ הקדוש. האישה קראה, התחזקה, נפתח לה הלב ובו במקום הסכימה לשלוח את בעלה לאומן בשמחה!

"ועל העלונים שנחתו ליד הדלת באורח פלא שמעתם? באחד מערבי החגים התברר למיכל המפיצה מבני ברק שלא נשלחו אליה חבילת העלונים. היא ממש הצטערה על כך. סיכמנו שננסה לברר היכן נותרו עוד עלונים שיהיה ניתן לקחתם. והנה בדרך על טבעית אני מקבלת טלפון מחברה שכבר מזמן לא מופיעה ברשימת ההפצה, שמאן דהוא הניח לה עלונים ליד הדלת ואם יש לי מישהי שרוצה לבוא לקחת אותם. עד היום אני לא יודעת כיצד הגיעו לשם העלונים בדיוק ברגע המתאים. קוראים לזה סיעתא דשמיא".

ועל ההשגחות החוזרות על עצמן כל חודש באיסוף הכספים עבור העלון מספרת שירי: "אין לי דאגה לגבי זה כי השם שולח תמיד כמה שצריך עד השקל האחרון".

יש משהו שההפצה נותנת לך באופן אישי?

"אני מרגישה שההפצה היא מתנה בשבילי", אומרת שרי, "יש זמנים שקשה לי לחזק את עצמי ואז, כשאני מוצאת את עצמי מזכה חברות, בין אם זה דיבורים מרבינו הקדוש, או בחלוקת עלונים, ספרונים, אני יוצאת מחוזקת כל כך! אני ממש מרגישה איך זה מחיה את נפשי כל פעם מחדש!".

"אני יכולה להיות עייפה ומותשת בסוף יום, בלי טיפת אנרגיה", אומרת גם מלכי הגרפיקאית המוכשרת שהצטרפה לפעילות העלון, "ואז אני מקבלת טלפון שקשור לעלון או לכל מה שקשור בהפצה, ברגע אחד אני מתמלאת באנרגיה, כוחות והשראה".

גם שירי מספרת על הסיפוק הגדול: "כשדיברתי על כך עם חברה שמפיצה הסכמנו יחד ש"זר לא יבין". עד שלא מפיצים לא מבינים מה זה מחולל לנשמה. זה לצאת מהמקום האישי והפרטי ולהאיר בעם ישראל".

אצל מיכל מבני ברק, שהתעקשה ולא ויתרה עד שהצליחה להביא את העלון גם לעיר שלה, קרו הרבה דברים נפלאים בדרך - קשרים חדשים נרקמו בעקבות הנתינה לעלון, ועוד דברים שיצאו מהכוח אל הפועל: "דרך העלון התוודעתי למרכז הלב והמעייין של אורית בפתח תקוה. הגעתי, התחזקתי ונהניתי ואף התחלתי בעצמי למסור שם שיעורים בתורת רבנו. זה נותן לי סיפוק עצום. נוסף על כך, יש לנו ילד עם צרכים מיוחדים עם סיפור מיוחד במינו. בעקבות השיתוף שלי בעלון אודותיו זכיתי שהסיפור שלו התפרסם במקומות נוספים, דבר ששימח אותי מאד".

כמו בכל דבר טוב ישנם גם קשיים, תרצי לשתף בקושי מסוים שפגשת?

הודיה תושבת מירון, נאלצה לעזוב את הצפון בגלל המלחמה ועברה לחריש. כשנשאלה מי ימשיך לחלק את העלונים ביישובי הצפון, היא משיבה בנחישות: "אני לא מתכוונת להפסיק, כולן שם מחכות לעלונים, גם כשהם מגיעים באיחור, הדיבורים שם תמיד רלוונטיים. אני אמצא מישהו שיחלק שם ואפתח נקודת הפצה גם פה בחריש". לאחר מניעות רבות נמצא בחסדי שמים בעל של חברה שהתנדב לעזור בחלוקת העלון וגם נשות חריש זכו בעלונים משלהן ...

העלונים וש-"החודש העלון באמת נדיר!!" (כל פעם הנוסח חוזר על עצמו...), ולחכות לביקורי פתע מבנות שעברו מתחת לבית שלי ורוצות את העלון. הרגשות שעולים בי כשאני נזכרת בעלון חיוביים תמיד! אני מתמלאת סיפוק ושמחה כשאני רואה איך נשים מכל סוג וגיל הנהנות ומתחזקות מהדיבורים של רבינו!".

החיים של כולנו עמוסים כל כך בתפקידים ומחויבויות,

מה מניע אתכן להתעסק עם ההפצה?

"כאן נכנס החלק שלי", מסבירה אפרת, "מה אני יכולה לתת לרבי, וזה מרגש אותי עד דמעות. כי רבנו הקדוש צדיק יסוד עולם אחד מיחידי הדורות, מחכה לי!! הוא צריך את הטיט והלבנים שלי. הוא צריך את הפעולות הקטנות שלי. הוא ביקש תעשו תלמידים שיעשו תלמידים. הוא אמר שהמשיח יבוא כשהספר שלו יתפשט בעולם, ועם כל גדולתו הבלתי נתפסת הוא צריך אותנו הקטנים שנפיץ, שנקרב, שניתן לאור הזה לפרוץ הלאה. אני הקטנה הפשוטה יכולה לעשות כאן משהו בשבילו. משהו שמסייע לו לעסוק בתיקון הנצחי ולבנות את בנין הקדושה. יש פה חלק שמחכה דווקא לי".

גם שירי מקרית גת, מפיצה אמיתית בלב ובנשמה, מדברת על המחשבה שמלווה אותה בכל עסקי ההפצה: "דבר טוב אני לא משאירה לעצמי. אני חייבת להעביר אותו הלאה לבנות ישראל. בין אם זה רעיון כלשהו, ספר טוב או מאמר מרגש. לא מעט מאמרים מחזקים מהעלון העברתי לעשרות אם לא מאות חברות. הפידבקים מרגשים, יש כזה צימאון לדבר השם וזה נותן כוח להמשיך".

שיראל מ"אור העולם" מונה את הסיבות שמניעות אותה: "קודם כל זה החיוב שרבינו הזהיר על כך שלא נהיה עצים יבשים ונקרב נפשות לה' יתברך" (חיי מוהר"ן). "אני רואה את התועלת האישית שצומחת לי מההתקרבות שלי לרבנו ולעצות הקדושות שלו, וגם את השינוי העצום לטובה אצל מי שזכה להתקרב ולטעום את הטעם. כשאני יודעת שאני בהשתדלות קטנה כל כך יכולה להציל נפשות ברוחניות ובגשמיות, איך אפשר לעמוד מנגד?? בפרט בדור כזה שיש בו הרבה כל כך סכנות רוחניות, בלי העצות של רבינו בלתי אפשרי להתמודד איתם".

תוכלי להיזכר באיזה סיפור מרגש או חוויה שקשורה בהפצה?

אורית מפתח תקוה אחראית יחד עם בעלה לקחת את העלונים מהדפוס אל מוקדי החלוקה, זה קורה בזמנים לא זמנים ובשעות לא שעות במסירות אין קץ. היא משתפת בחוויה מהשטח: "העלונים הם כמו תינוק חדש שנולד. מחכים מחכים ואז לפתע הם באים בשעה ארבע לפנות בוקר, כמו תינוק שנולד בשעה הזויה. אנחנו נוסעים להוציא אותם, מחזיקים אותם כשהם עוד חמים בידיים ומחבקים אותם חיבוק גדול את הקשר לעלונים הרגשנו באחת הפעמים לאחר שהעלונים הודפסו ועמד לרדת גשם. היה זה בדיוק ליל שישי, לא זמן הכי מתאים לנסיעות ארוכות... אבל בגלל שפחדנו עליהם נסענו וראינו אותם חשופים ובודדים בכפור כאשר טיפות מתחילות לרדת עליהם. מיד אספנו אותם אלינו והרגשנו שמחים כל כך שגם החודש הם יגיעו ליעדם ויביאו דיבורים קדושים..."

גם יעל האחראית על מוקדי ההפצה מספרת: "ישנם הרבה סיפורים מרגשים שמגיעים, על עוד ועוד בתים שאור הצדיק הצליח לחדור אליהם בזכות העלון. אחד הסיפורים שריגשו אותי מאד היה על משפחה מחסידות מסוימת שזכו להתקרב לברסלב, אבל הנושא של הנסיעה לאומן בראש השנה היה עדיין טעון אצלם. הבעל רצה מאד לנסוע

"חשוב לשמור על איזון נכון בין עסקי ההפצה לבין שאר תפקידי הבית" מדייקת פייגי, "אני לומדת כל הזמן איך להפיץ בתוך הבית לעצמי ולילדים, ואפילו לבעל במילה טובה וחיוך. ההפצה היא לא משהו מנותק מהחיים שלך, זה משהו שנמצא במהות שלך והולך איתך לכל מקום. כשאני מפיצה אני משתדלת להעביר לאחרות מה שחזק אותי אישית ולפעמים קורה גם הפוך שדרך החיזוק שזכיתי לחזק נשים אחרות התחזקתי בעצמי, כמו אור חוזר שקיבלתי".

גם חני מוסיפה לנו תפילה מתוקה משלה על האיזון בין עסקי ההפצה לבית. על המילים "ותן טל ומטר לברכה" היא מוסיפה כוונה משלה: "טל" - במשמעות של ל"ט מלאכות, מלאכות האישה, "ומטר" - ר"ת ממון רצון טרחה. ושיהיה הכול - "לברכה!"

הודיה ממליצה מאד לשתף את כל בני הבית בעסק ההפצה: "עוד בתקופה שגרנו במירון", כך היא מספרת, "הייתי יוצאת כל יום חמישי עם הילדים ברכב לסבב חלוקת עלונים. כל ילד שעזר קיבל טילון. כדרכם של ילדים שמקטרים לפעמים הייתי מבטיחה להם: אתם תרוויחו מזה! ובאמת אני מקפידה לדרבן את הילדים ולצ'פר אותם בפרסים ובמתנות, שיהיה להם טעם טוב וירגישו חיבור להפצה".

יש גם את הענין הכספי, שאליו מתייחסת שיראל: "גם בעבודת השם צריך להיות אנשי עסקים. יש את אלו שטובות בלארגן וליזום פתיחת מוקדי חלוקה ומי שפחות מתאים לה יכולה במאה שקלים, או אפילו בפחות מזה, להציל נפשות ממש. גם ר' נתן במכתבי "עלה לתרופה" שכתב לבנו ותלמידיו, מרעיף דברי אהבה וחיזוק המשיבים את הנפש, ותוך כדי כך הוא מדבר על כספים שצריך להעביר מפה לשם להוצאות הדפסת הספרים ובנין הקלוז. התרומה שלך היא זו שמתדלקת את פעילות העלון ותאפשר אי"ה שכמות העלונים תגדל והם יגיעו לעוד ועוד בתי".

"לסיכום", אומרת יעל, "ישנה כל כך הרבה השקעה בעלון והוא מודפס כרגע בכאלפיים עותקים (בנוסף לתפוצה הגדולה במייל) למה שלא יגיע ליותר נשים ובנות? יש לנו חזון להגדיל את הכמות ולהגיע לעוד חברות ואפילו להשתדרג למגזין מפואר. בשביל זה אנחנו צריכות כל אחת מכן!"

הפצה זה דבר ששייך לכל אחת. כל אחת יכולה לתת לרבי'ה משהו, לפי הכלים שלה ובהתאם לאופי וליכולות שלה. יש אחת שמתאים לה לחלק עלונים או לכתוב מאמר מחזק ויש את זו שתעדיף את התרומה הכספית. יש מי שתתרום את הרצון, החשיבה והרעיונות ויש את זו שתגייס עוד חברות לעשייה. העיקר שנוכח להיות חזקות בזה ברצון, בממון ובטרחה. והכל מתוך שמחה!"

תודה לכל החברות ששותפות למפעל הזה, לכל התורמות היקרות ולכל העוסקים במלאכה הקדושה. ה' ישלם שכרכן!

שרי מתייחסת בדבריה לתקופות שונות שהיא חווה בהפצה: "לאחרונה, כך היא משתפת, הרגשתי איך ההפצה מתחילה לדעוך", מספרת שרי. "לא יודעת למה אבל אני מוצאת את עצמי באמצע חודש עדיין עם שלושים עלונים, דבר שבד"כ לא קורה לי, ואז הבנתי משהו חשוב - על כל דבר צריך להתפלל, כל חודש צריך וכדאי להתפלל שההפצה תלך בקלות, שתגיע לעוד נשים חדשות שלא הכירו, שיפתחו הלבבות לכולן, שיקבלו את הדיבורים באמונה ובפשיטות בלי חכמות, ושההפצה תקרב עוד ועוד נשים לאביהן שבשמיים!"

גם פייגי מספרת על מניעות רבות שפוגשת בדרך: "באחד הכנסים של בנות ברסלב, תיכננו לחלק ערכות התבודדות מושקעות לכל המשתתפות, ברגע האחרון לפני הכנס נודע לנו שמכונת הדפוס התקלקלה, היינו צריכים לעשות 'שמיניות באוויר' כדי למצוא דפוס אחר שיסכים להדפיס לנו את הערכות בהתראה קצרה כל כך. כששיתפתי חברה במניעות הרבות היא אמרה לי: 'וכי היצר הרע ייתן בקלות רבה שכל כך הרבה בנות יזכו להתחזק בעצת התבודדות?! אדרבה ואדרבה כל קושי כזה רק מחזק אותי יותר בחשיבות העניין'".

"ישנם רגעי קושי רבים שאני חווה", משתפת יעל, "העיסוק בעלון 'גזול' זמן רב ואנרגיות רבות. הרבה פעמים אני מרגישה שזה על חשבון הבית וזה גורם לי לחלישות הדעת אבל אני לא מוותרת ומתפללת לסיעתא דשמיא ולאיוון הנכון. יש דיבור של ר' ישראל אודסר זצ"ל שמלווה אותי ונותן לי כוח: 'ה' יתברך יודע ועד שאני מוכן למסור את חיי וממוני וכל אשר לי בשביל לקרב איזה נפש ישראלי לה' יתברך או על כל פנים להכניס בו איזה הרהור תשובה אפילו לרגע אחד בלבד", אני מתחזקת כשאני שומעת מנשים כמה העלון מחזק אותן - כמו אותה חברה שניגשה אלינו בכנס שהיה בבני ברק וסיפרה על שבועות רבים ששכבה במיטה בגלל מצב רפואי מורכב. "הדבר היחיד שהרים אותי והחיה אותי", סיפרה בהתרגשות, "היה העלון שלכם!", וזו דוגמה אחת מיני רבות".

תובנה או עצה טובה שהיית משתפת בה את הקוראות?

המסר של שירי לקוראות האהובות: "בדור שלנו אין סיכוי לחיות בלי העצות של הרבי! אפשר אולי לשרוד, אבל זה לא חיים, ובעיניי, הפניה בשפה נשית ופשוטה, המדברת בגובה העיניים דרך העלון היא כלי שעושה מהפך בבתי ישראל, כי כשאמא בבית לומדת דרכים לשמח, להתבודד, לשמח, להאיר... משם יכולים להיפתח אוצרות נפלאים לכל בני ביתה!"

"ולמי שהמושג הפצה נשמע מפוצץ, קשה או מתאים כביכול רק לאנשים מסוימים", מבהירה שרי, "שתדע שזה קשור גם אליה. מפני שכל דבר שיכול לקרב משהי לרבי ולדעת שלו, זו הפצה. אפילו לזרוק משפט כמו 'אין יאוש בעולם כלל' או כל דיבור מרבינו שעשוי לחזק אנשים - זה הפצה".

בואי הצטרפי למשפחת המפיצות של "חברות מקשיבות" לבחירתך:

מה את רוצה לתת לרבי'ה?

מנזיה
עלון יחיד בעלות של 15 ₪
ישר לתיבת הדואר שלך!

שותפה
תרומה קבועה של 40 ₪
להדפסה והפצת העלון

מפיצה
הזמנת חבילת עלונים להפצה באזור מגוריך אליך עד הבית!

הלכות השבת אבדה

"אֵךְ לֹא הָיִיתִי יָכוֹל לְבַקְשׁוֹ וּלְמַצְאוֹ" (מתוך המעשיה)

1. הרואה אבידת ישראל חייב לטפל בה ולהשיבה לבעליה, שנאמר "השב תשיבם".
2. כל זה במקום שהוא חייב להשיב את האבידה, ובמקום שראוי להסתפק בה באבידה ושתהא בענין שמוכח שהיא אבידה, ולא תהיה מדעת [הפקר] ושיהיה בה שוה פרוטה, ושיהיה סימן בגופה או במקומה, ושיהיה מטפל בה אם היתה שלו, ושתהיה של מי שחייב להשיב אבידתו. אבל אם חסר אחד מכל אלו אינו חייב להשיב את אבידתו.
3. נשים חייבות במצות אבידה, כיון שזו מצות עשה שאין הזמן גרמא. אבל בדברים שאין דרך נשים ליטול ולהחזיר, פטורות, כדין זקן ואינה לפי כבודו.
4. כהן שראה אבידה בבית הקברות, אסור לו להכנס לשם כדי ליטול האבידה ולהחזירה לבעליה, כיון שהשבת אבידה היא מצות עשה, ואיסור טומאת מתים היא עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה עשה ולא תעשה. וגם מפני שאין דוחים איסור מפני ממון.
5. מצא שק או קופה, או המוצא הוא חכם או זקן מכובד, שאין דרכו ליטול בשוק חפץ זה בידו, וגם אילו היתה אבידה שלו לא היה מטפל בה, אינו חייב מן הדין להחזיר בשל חבירו. וצריך לאמוד בדעתו אילו היה שלו אם היה מחזיר לעצמו, כך חייב להחזיר של חבירו, ואם לא היה מוחל על כבודו אפילו היה שלו, כך של חבירו אינו חייב להחזיר. ומכל מקום לדעת מרן השלחן ערוך הדרך הישר והטוב להחזיר את אבידה אף שאינה לפי כבודו.
6. עשיר מכובד שמצא אבידה שאינה לפי כבודו ליטלה ולהחזירה לפי סימנים, מותר לו לוותר על כבודו ולהחזיר האבידה.
7. כל המוצא אבידה בין שיש בה סימן בין שאין בה סימן, אם מצאה דרך הנחה, אסור ליגע בה, שמא הבעלים הניחוה שם עד שיחזרו. ואם יבוא ליטלה והוי דבר שאין בו סימן, הרי איבד ממון חבירו, שהרי אין לו בה סימן להחזירה לו.
8. המוצא מעות מפוזרים הרי אלו שלו.
9. מן הראוי שבמקומות ציבוריים, כמו ישיבה ומוסדות ציבור, הנהלת הישיבה או המוסד יתבו הודעה במקום גלוי, שלפי תקנת המוסד כל מי שלא יבא לקחת חפציו או את ספריו עד זמן מסויים, אין המוסד אחראי עליהם, והנהלה תשתמש בהם כרצונה.
10. בכלל השבת אבידה הוא שאם רואה את חבירו שסר מדרך הישרה עליו להחזירו לדרך הישרה, שהרי הדברים קל וחומר, שאם צייתה התורה להחזיר אבידת ממון לבעלים, על אחת כמה וכמה שצריכים להשיב לו את אבידת נפשו, ורמזוהו חכמינו בדרשתם: "והשבותו לו" - לרבות אבידת עצמו, שתשיב לו את נפשו ההולכת מדחי אל דחי. ותזכהו בעולם הזה ובעולם הבא. (מנחת חינוך מצוה רלט). (ילקוט יוסף סימן רלט)

ישנם מגוון פוסקים ופסיקות. עניינו של הטור אינו לפסוק הלכה, אלא לעורר את לב הקוראות לשים לב להלכות השונות, גם כאלו שמוכרות פחות. על כל שאלה שמתעוררת במהלך קריאת הטור יש לשאול רב פוסק כיצד לנהוג.

אימהות מתמודדות

שלום לאימהות היקרות, ובפרט לאימהות של הנוער המתמודד המיוחד והמקסים. הרבה מהנוער הזה כבר אינם 'נוער'. הם כבר מבוגרים בגילאי השלושים ואפילו הארבעים. כשהם נולדו היו לנו כאלו שאיפות, זה היה ברור! הנה הילד המתוק עם הפייע'ס והציצית יגדל לתורה ולמצוות, והילדה הבובנת עם השמלה והגרביונים, בוודאי תהיה צדיקה גדולה. מה יכול להיות? הילדים הכי מתוקים של עם ישראל. והיום, לכו תראו אותם. כל אחד זרוק איפה שהוא. עם ישראל חי.

מאיפה לדעתכן באו כל החילונים? פעם כל עם ישראל היו חרדים. חילונים היו יחידים. היה בעיירה בפולין איזה אחד שהכומר פיתה אותו. שניים בעיר נהיו סוחרים ונסעו לאמריקה... באמת אנחנו לא יודעות את כל הפרקים בהיסטוריה. אבל תמיד היו אנשים חילונים בעם ישראל. כאלו שלא שמרו שבת. שישה פרקו עול בעקבות ההשכלה, ואת שלושת הצדיקים שנשארו בשטעטל בפולין, רצחו הנאצים. אנחנו לא מבינים כלום. גם סבתא של אבא שלי איבדה את כל ילדיה בהשכלה והיא לא הפסיקה לבכות ולהתפלל. "זוכני לגדל בנים ובני בנים!" מה קרה לא הרבה שנים אחרי שהיא נפטרה? חלק מהנינות שלה חזרו בתשובה ובנו משפחות מקסימות בארץ ישראל. התפילות לא נאבדו!

צריך דמעות!

אימהות יקרות, אנחנו על סף הגאולה, וצריך את התפילות שלנו בשמיים. אנחנו לא יודעות לקראת מה אנחנו הולכות, אנחנו צריכות להיות ערוכות לכל תסריט. יש מושבה שלמה של דוברי אידיש בחוף ים אחד בהודו... והאימהות שלהן בוכות, בוכות... רואים אותן בקבר רחל, בציון של רבי שמעון. אוהו כמה האימהות בוכות כשהילדים עוזבים. הייתה לי שכנה שהבת שלה עזבה ומדי בוקר בין עשר לאחת עשרה היא הייתה עומדת בבית ובוכה בכי תמרורים. את כל השנה הראשונה העבירה בבכיות.

חסר דמעות בעם ישראל. והקב"ה מכניס אימהות צדיקות למצב בכי. אנחנו לא מבינות כלום. וגם אם יסבירו לנו אלף הסברים לא נבין. אם שואלים אותנו: "תגדי, למה זה קרה, היו לה חברות מקולקלות? הוא לא הצליח בשיבה?" סיבת הסיבות מלך מלכי המלכים יודע את הסודות של הנשמות האלו. איך נשמות מסוימות צריכות להתגלגל באנשים שלא שומרים שבת. רשעי ישראל הם הנשמות הכי גבוהות. דווקא נשמות גבוהות - כדי שיהיו להם יכולות לשוב מהמקומות הנמוכים האלו.

מה נשאר לנו לעשות חוץ מלהתפלל? להמשיך לתת להם: אוכל טעים, מחמאות, מילים טובות. להכניס כמה שיותר מתיקות. לדאוג להם באמת ולא לרדוף אותם בשאלות. הקדוש ברוך הוא אוהב במידה שווה דתי וחילוני, גם אם הוא לא מתפאר ומשתעשע בו במצבו. כך גם אנחנו נמשיך לאהוב אותם ללא תנאי.

לא תמיד קל לילדים האלו שגדלים לבוא לבקר בבית ההורים הממוקם בשכונות החרדיות. אבל חשוב לפגוש בהם, להראות להם אהבה. אפשר להיפגש בכל מיני מקומות. אמא אחת הייתה הולכת לדירה של הבן שלה בתוך שוק מחנה יהודה כל ערב שבת. היא נכנסה, מזיזה פה, מזיזה שם, עורכת שולחן, פורסת מפה לבנה ומניחה חלות ומגדנות על השולחן. הבן שלה וכל המתגוררים איתו בדירה היו מתעוררים רק בשתיים ומגלים אווירת שבת. הסיפור הזה נגמר בסוף טוב. כל מי שגר בדירה הזו חזר בתשובה.

רק מילים טובות

לרוב האימהות אין כוח לעשות כאלו דברים. אבל להשחיל מילים טובות? זה כן! אתה נשמה טהורה שירדה מגן עדן! בתוכך אתה קודש קודשים! "אתה מוכשר, אתה יפה", "את נהדרת, את אוהבה!" אלו בוודאי מילים שמועילות להם. ולהמשיך להתפלל שיבנו בית נאמן, שיזכו להיות הורים! הנפש של הילדים האלו מעורערת מאוד. הם בפתח תמידי. אם ההורים לא יכולים לשמור עליי, והתורה כבר לא שומרת עליי, אז מה יהיה איתי? הם סובלים גם מבדידות. הם לא מוצאים את עצמם במחוזות של החרדים, וגם לא של החילונים. הם לא פה ולא שם.

הקדוש ברוך הוא יביא את הגאולה מכל הדמעות של האימהות הצדיקות, ובינתיים, ניתן לילדים את המרווח לבנות את עצמם מבפנים. העיקר לשמור על נפש בריאה. להמשיך לראות בהם ובכל עם ישראל את הטוב. הלוואי וכל אמא שמחבבת את התינוק שלה תקבל חתימה מבורא עולם שהוא ילך בדרך הישר כל ימי חייו.

לתת אמון בטוב שבי

רעות יקרה,

חברה שלך צודקת. באמת ההתבודדות עוזרת לאדם להאמין בעצמו. לראות את הטוב שבו, לפרש את המציאות שלו בצורה חיובית וכך להתחזק בביטחון. זה אחד הדברים המופלאים שקורים בהתבודדות.

וזה לא קורה ביום אחד. לבנות אמון מחדש זה תהליך שיכול לקחת זמן, זה תהליך שיש בו עליות ונפילות, אבל התוצאות שלו פשוט מופלאות. אשתף אותך במכתב מדהים שקיבלתי ממישהי, נראה לי שהוא יענה לך: "בעקבות המלחמה והכאב הגדול הקיים פה, חלק מבני משפחתי שאינם שומרי תורה ומצוות החלו לצאת לאחרונה במסע האשמות והכפשות כלפי משפחתי היות שבניי הנשואים ובעלי לומדים תורה ולא מתגיסים.

עם טיעונים כאלה אני

עדיין יכולה להתמודד, אין לי ציפייה אמיתית להבנה על גדולת התורה כמגנא ומצלא ובפרט בעת מלחמה, אבל מה ששבר אותי בעיקר היו האשמות אישיות שחזרו ונשנו: אין לכם לב, לא אכפת לכם, זו לא התנהגות אנושית... האשמות שכוונו באופן אישי כלפיי.

בהתחלה חשתי מחויבות להגן על עצמי שיש לי לב ובטח שאכפת לנו וניסיתי להביא הוכחות לכך, וגם נפגעת שכן חושבים עליי אבל אחר כך הלכתי להתבודד עם השאלה הזאת - אולי באמת לא אכפת לי? אולי אין לי לב חלילה...

אני בטוחה שאם היה לי קצת אמון בעצמי לא הייתי מתערערת כל כך, אבל היות שגם כך כל מה שאומרים עליי נכון כי הביטחון שלי מרוסק כל כך, התבלבלתי, התגוננתי, נעלבתי, כעסתי... בחזרה להתבודדות, רצייתי את האמת. קישרתי את עצמי לרבינו כדי למצוא עצה.

אולי למשפחה אפשר לספר סיפורים אבל ריבונו של עולם מה האמת? וראיתי ככאב גדול שבאמת הלב שלי

שאלה:

אין חסרת ביטחון לזד מלידה, "צבית" לכמויות של זיקורת שהחישו אותי כל כך עד שהתחלתי להאמין שהם צודקים. כלרה, לא הנתי שנתני הזיקורת, זמא, זמא, זמא, לא הנתי שהם משליכים עליי את התסכול האישי שלהם. סגרת אתמי כי הם פשוט מנחם את כל ה"דפוקים" שלי ומתוך אהבה מנסים לשנות אותי. אבל היאלו זכר כל כך שכלל לא ניסיתי להשתנות בשל מסיב השלמתי עם זה שאני זרוחה במיליון דברים ואין טעם לשנות למדתי לחיות עם זה. אמנם לא חייב מאושרים כל כך אבל בכל זאת חייב. לא מנאן שמעתי מחברה שאחד הדברים הנפלאים שהתגבדוה מקנה לה הוא אמון לזמנה. ביטחון. הייתי שמחה להפין איך זה בדיוק לזדה, אלני שם הישועה שלי... רעות

ה. ברודי, מנחה סדנאות התבודדות ומלווה תהליכים פנימיים, משיבה:

כבר לא נרעד כמעט למשמע "הותר לפרסום", הודעות על שניים, עשרה, חמשה עשר הרוגים כבר לא כל כך מזיזות לי את הלב.

הלוויות, פיגועים, אסונות, כל אלה עוברים לצדי. נכון. הרבה זמן שלא בכיתי מצער. זה היה כואב מאוד לראות את זה. נכון. הלב שלי אטום. נכון, לא נראה שאכפת לי.

ואז פניתי לבורא עולם שיהיה איתי והרגשתי טוב טוב את האהבה שלו על אף הגילוי הנורא.

שאלתי אותו איך אתה יכול להיות איתי כשאני כזאת נוראית? כל כך הרבה כאב וצער סביבי ולא אכפת לי? איך אתה עוד מסכים ללכת איתי אפילו צעד אחד? אני האישה האיומה וחסרת הלב ביותר בעולם, שומעת על הרוגים ונרצחים וממשיכה כרגיל... איפה הלב שלי? לאן הוא נעלם? מספרים לי על תינוק בן שנה ששבוי בעזה ואני ממשיכה הלאה? מתי לאחרונה עצרתי ליותר משתי דקות תהלים על מצב החטופים? על הסכנה שלנו?

ואז בעזרת השם יתברך נזכרתי במוצאי שמחת תורה תשפ"ד. הודיעו לנו על מה שקרה ועל כך שיש מאה הרוגים הי"ד. אני זוכרת את הרעד והבכי הבלתי פוסק. כמה שעות של בכיות ורעידות שלא הכרתי. 100? העולם קרס למרגלותיי כפי שהוא קרס לכולנו.

ואז הבכי נעצר, נגמר. גם כשהמספרים עלו ל-200, 500, 1400. בשום מספר לא בכיתי כמו שבכיתי על ה-100.

ואז הבנתי שכמו בשואה, כשקורה דבר מזעזע כל כך הלב חייב להגן על עצמו כדי להמשיך להתקיים.

והבנתי שלא שאין לי לב אלא שהלב שלי כל כך רגיש, והוא חווה זעזוע בעוצמה בלתי נתפסת, שמטעמי הגנה הוא פשוט שם על עצמו חומה אטומה.

פתאום הכול השתנה בתוכי. פתאום נפתח בי סדק קטן של תקווה. אז אני לא רעה, הודעתי ליצר הרע, אני פשוט טובה כל כך ובלי כלים של הגנה. זה מה שקרה. זו לא אכזריות שהתגלתה אלא זו הישרדות מול זעזוע. זה הרצון להישאר בחיים ולא למות מול הכאב הבלתי נתפס הזה.

במקום לחשוב כמו קודם כמה נוראית אני, ראיתי כמה טובה אני, כמה לב יש בי. זהו כוחו של הצדיק שמוצא נקודות טובות, שמהפך רע לטוב. שרואה גם במצב הכי גרוע את נקודת הטוב.

יצאתי מההתבודדות עם תקווה. יש לי לב ענק אבל הוא נאטם. וצריך ללכב אותו. ברגישות. בעדינות. ברחמנות. לא בכוח. לא בפטישים אלא בנוצות ובמילים טובות. צריך לגלות לו שהוא קיים ושאינו לו מה לפחד, השם איתו לנצח נצחים.

ההתבודדות הזאת הצילה אותי. פתאום ראיתי את הדברים במבט בהיר ואמתי. במבט של אמון".

עד כאן מכתבה. זוהי כוחה של ההתבודדות. זה הכוח של הצדיק שרואה את הטוב גם בחושך הכי גדול ובהתנהגויות הכי נוראיות, וזה נותן כוח להתחיל מחדש ולשוב בתשובה אמיתית. כדאי לך.

חברה יקרה! הגיע הזמן להטעין את הכוחות בשיעור מתורת רבינו! בואי והצטרפי לאחד השיעורים באזור מגוריך: רוצות לפרסם גם את השיעור שלכן בעלון? הקליטו בקו חברות מקשיבות שלוחה 3 או שילחו במייל את הפרטים,

ובעז"ה בפעם הבאה גם הוא יופיע! הפרסום חינם לזיכוי הרבות!

עיר	שם השיעור	מרצה	זמן ומקום	איש קשר והערות
ירושלים	שיעור שבועי מספרי רבינו	גב' חיה הרצברג	יום ד' בשעה: 21:00 נג'ארה 4, גבעת שאול	טלמסר "נקודת חברה" 0723157216 שלוחה 7- לשיעור חדש
	"אור הלב" - בית מדרש בוקר לנשים	מרצים מתחלפים	מד"י יום ד' בבוקר	0528810535 עליזה
	שיעור בתורת רבינו	גב' אפרת נאה קופרמן	בית כנסת "אוהבי ציון" שילה 23 נחלאות	0547735123/ 0533113783
בית שמש	פרשת השבוע עם ליקוטי הלכות	גב' אביגיל מייזליק	יום ב' 20:45 רח' חזון איש 16 בקריה החרדית אצל משפ' יוסבלום	0504151401 פסי ניתן לשמוע הקלטה של השיעור החדש בקו ההתחזקות שלוחה 51
	שיעור מתוך ספרי רבנו	גב' צפורה פלדמן	יום ב' בשעה 9:15 רחוב רבי יהודה הנשיא פינת מצפה רש"פ בחצר של משפחת קופמן הכניסה מסביב ליד גני חב"ד (יש שלט)	חווה סלע- 0527685826 סיון מלכה- 0527163047 דמי השתתפות 20 ₪
ביתר	שיעור בתורת רבינו בנושאים מתחלפים	הרבנית קלצקי	יום ב', 12 בצהריים, רח' החוזה מלובלין 49, ביתר, אצל משפ' קלצקי	025808908
	שיעור חודשי בתורת רבינו	הרבנית קלצקי/ הרבנית שוביה ליבנון	פעם בחודש בביתר נפגשים לשיעור מחזק, המיקום והתאריך משתנה.	0796071284 0504121867 להתחברות נהכט
בני ברק (קריית הרצוג)	שיחת חברות והתחזקות מהספה"ק "משיבת נפש"	-	יום א' 20:30 רח' אביעד 8 בבית משפ' דונקל	0533147559 לפרטים ורישום לקו המאחד ביננו
	סדנת "אומנות אבותינו" עפ"י משיבת נפש	שיחת חברות יחד עם גב' חני רוט	יום ג' פעם בשבועיים ברחוב בית משפחת אלפיי רח' פנקס 2	
פתח תקווה	מרכז תורני לנשים "הלב והמעין" בתורת ברסלב	מרצות מתחלפות	ימים וזמנים משתנים. רח' חנה רובינא 1	0527635015 אורית
	סיפורי מעשיות	יפעת בן נתן	בשבת קודש בשעה 16:00 ברח' העובב 47 קיים שיעור נוסף על פרשת השבוע ביום א' 20:00	0524253198 יפעת
חיפה	סיפורי מעשיות ושיחת חברות	טל המורה לשמחה	יום ד' רח' מיכאל 29 בגלריה שבקומת הרחוב	0527665445 ניתן לשמוע את השיעור החדש בקו שלוחה 95 0747962980
קריית אתא	שיעור בתורת רבינו	-	יום א', 20:30, בית רבינו, שכונת בית וגן	0533179730 נטלי
צפת	עצת אזמרה לאור הפרשה	גב' יעל גורדצקי	שבת קודש 9:45 בבוקר בבית כנסת פאר הנצח.	0548492887 יעל
	שיעור בספר "משיבת נפש"	גב' קרן הוברט	שבת קודש 15:30 אצל משפ' זלטה ברח' הכשרת היישוב.	0538264467 תמר
קו ההתחזקות	שיעורים לנשים ונערות בתורת ברסלב			
מקושרת	קו שיעורים חדש ואטרקטיבי המשלב שיעורים, ראינות וסיפורים אישיים בתורת ברסלב לנשים ונערות. מומלץ!			
קו השמחה וההתחזקות	שיעוריה של גב' סיגל בנין			
קו רוח הנחל	שיעורים לנשים בלבד בתורת רבינו (שלוחה 1) ובהתחברות למהות הנשית (2) מאת גב' מירב ישראל			

אוהבת אתגרים?

יש לך אנרגיות פנימיות
ורצון להשפיע?

לאיחוד ברסלב באומן דרושה טלפנית מסורה

לגיוס כספים לפאר ולרומם
בית ציון רבינו הק' באומן

ניסיון חובה

לפרטים: 03-3137148

באין מענה ניתן להשאיר הודעה ונחזור אליכם

המלך בשדה! כל יום כל השנה

ערכת התבודדות חדשה וייחודית

שתעצים אותך ותתן לך כוח להתמיד

אין את יכולת!

הערכה כוללת:

פרוספקט

מרהיב עם תוכן חזק והדרכה מעשית

מדבקות

עם מחמאה אישית לבחירה

להזמנות, תרומות והפצה: שלחו מייל לקבלת הערכה

mb5638984@gmail.com

052-7117725

מלב הנחל - ללב של כולנו

הפעם העפלנו דהר על הטיילת שבין מאור חיים לעיר העתיקה, והצלנו למצוא של "סמינר תואר דבורה" בצפת, מצבה מפואר הבנו מפלסים מפלסים ומסקיף על נוף עוצר נשימה של הרי אירון והכינרת, מצדה לחלונות נתן לראות את כל בית העלמין הישן. האר"י הקדוש, רבי יוסף קארו, רבי שמעון תלמיד רבינו, מריץ בת רבינו ושאר הצדיקים הקדושים המאמינים של מצרימים אנרגיות של קדושה לתוככי המקום. בחלק המצבה הראשון, במתחם נפרד מצאנו את סמינר "לב הנחל", סמינר שפועל כבר שנה שנייה. ביקשנו לציטוט את השק"ת האילנות הנפלאה שמתחללת שם, לשמור ולהרגיש מקורז מהנעשה והנשמה, ואולי להביא תולדות לצבור הקוראות, שידעו שיש מקום כזה בעולם, של אהר אמיני ציטויות מהדורת יחד עם רוח רבינו שורשית, ולהודיע: בקורז תפתח פנימייה במקום. בנות שמצאנו את עצמן מתאימות לסגנון - משמעות לזוא להתרשם מקורז ולהנות מהטוב הזה.

יש תוכניות הלאה?

"את שואלת אותי מה התוכניות שלי לעתיד? מה יהיה מחר? אין לי מושג. אני לא יודעת כלום. חיים את היום הזה ממש, כי רבינו מלמד אותנו "היום אם בקולו תשמעו", אין לנו כי אם את הרגע הזה ממש. התפילה שלנו היא לקדם את הבנות צעד אחרי צעד לחופה. שייגעו מתוך בריאות הנפש והגוף לבתים שלהן".

ולגבי התעסוקה לעתיד של הבנות היא מוסיפה: "המגמה ללמד אותן כמה שיותר מקצועות. שיקבלו רקע מקצועי בתחומים מגוונים ושיהיה להן כיוון טוב של תעסוקה לחיים. בשנה שעברה למדנו חוץ מלימודי החול והקודש גם מקצועות גילוף ירקות ופירות, קצפות ועיצוב בלונים. השנה אנחנו לומדות תוכנות מחשב בסיסיות, ציור, וצילום מקצועי לאירועים נפרדים".

מי עומד מאחורי המקום?

"כל הפעולות שאנחנו עושות בסמינר נעשות על פי דעת רבינו ודעת תורה. הרב נקר שליט"א מלווה את המקום, והרב אלעד יוחנן שליט"א מצפת".

זו לא רק המנהלת אלא גם המורות המיוחדות שעושות את המקום חסידי כל כך ומרחף טפח אחד מעל הקרקע:

מחנכת כיתה י"א, המו' ע' סמולר תחי' מספרת: "כל יום עבודה כאן בסמינר הוא יום שבו אני מקבלת אור של הצדיקים ושל הבנות. משהו לא רגיל. הבנות לבושות בצניעות שממסה את הלב. רק לראות אותן כך על הבוקר, נותן שמחה לכל היום. הצניעות כאן היא לא רק חיצונית, היא פנימית. מן שקט פנימי, משהו אסוף ומחובר. יש ביניהן בלע"ה זרימה ואחדות. תענוג!"

ואיך העניין של רבינו מתבטא כאן?

"הבנות כאן הן חסידות אמתיות של רבינו, מפיצות את האור של רבינו בעולם, מקיימות את העצות במסירות, נלחמות על כך יום יום, ובפרט על עצת העצות -

"זה מקום שבו הצניעות ורבינו נפגשים", ממתיקה לנו גב' ר' רבי כהן המנהלת את הנקודה המיוחדת של סמינר "לב הנחל". והנה, אנחנו מוכנות לצלול פנימה. איתנו המנהלת, שתי מורות וגם נציגות מהתלמידות.

המנהלת, תוכלי לספר לנו איך הכול התחיל?

"אני אישה של בית", פותחת גב' ר' רבי כהן, "אבל השם בחר בי לתפקיד מיוחד. זה היה בסיום כיתה ח' של בתי הגדולה. ישבנו כמה אימהות עם המנהלת של בית הספר "בנות שמחה", בית ספר על טהרת הקודש והצניעות פה בצפת, וחיינו שתגיד לנו שהיא פותחת סמינר המשך. אין לבנות מקום מתאים לשנה הבאה, ולאן ילכו? אבל למרות הרצון הטוב, לא היה באפשרותה לפתוח סמינר של ממש ולהוסיף עול של מוסד נוסף על הקיים, לכן הבנתי שעליי לעשות מעשה ופשוט לפתוח סמינר!"

וכך עזבה ר' רבי כהן את משרת עקרת הבית החביבה עליה ויצאה לדרך חדשה: הקמת סמינר על טהרת הקודש. מקום שבו לומדים לשם שמיים, מכינים את הבנות לחיים וזוכים יחד לחיות את העצות של רבינו הקדוש.

כמובן שהבעל דבר לא רצה שמקום כזה יוקם ועשה הכול כדי לסקל את התוכניות, מנסה להפיל מורך ולהערים קשיים על המטרה הקדושה. אבל המנהלת היא תלמידה של רבינו, ובעזרת העצות הקדושות שלו היא מנצחת כל יום מחדש את המניעות, וממשיכה הלאה להנהיג את המקום מעל הטבע.

הסמינר בתחילה היה ממוקם, לא תאמינו, בחצר ביתה של המנהלת!

"הבנות חשבו שנלמד באחד החדרים בבית, אבל בחסדי השם הקמנו מבנה של ממש בחצר עם כל מה שצריך כולל דשא סינטטי ונדנדות בחוץ. גם כשהצטרפה עוד כיתה, הוספנו קרוואן מסודר, וכך הוקם סמינר בתחתית בניין מגורים!" בהמשך כאמור עבר הסמינר למקומו המפואר בתוככי המבנה של סמינר "תומר דבורה".

פתקא חוה

חוה מכרתי משכבר שומרת תדיר על משקפיים ורודות, נקיות וצלולות, האג'נדה שלה אומרת שלילי + שלילי = חיובי, סוג של מכבסת מילים בניחוח ורדים.

זה מתחיל ב- האוכל שנחרך פוזל אל הפח? יצא ממש כמו של האמא של ההוא מהבדיחה!*

עבור דרך- האוברדרפט בבנק גבוה ומרשים? זה סימן שאנחנו מהמשפחות הכי טובות!

דלג ל- חיים צרח כל הלילה? יש לו אופי ויש לו כוחות!

וקנח ב- בוקר טוב חצ'קון נחמד מה שלומך היום?

רבות התהפכתי במיטתי והפכתי בדעתי מהו סודה של חוה, אולי לא הייתה בפתקא של חוה?

הדבר העיקר על מצפוני והדיר את שנתי בצהריים ובלילות, שכן אם בינינו מתהלכת אישה בגודל ובשיעור קומה שכאלו, מה אומר אני אזובת הקיר?

הרי אצלנו בבית הכלל אומר הפוך בדיוק חיובי + חיובי = שלילי (אין הוכחה במדע), הרי ברור שבאנו לכאן כדי לעבוד קשה ואם נראה שקל - זו כנראה אשליה אופטית שיש לתת את הדעת כיצד להפריך אותה. אתן לכן טעימות קטנות:

חפציבי טוענת שאין לה שיעורים (איזה חופש) + לחני קוגלסקי יש יומולדת = יש המוון שיעורים!!! (איזה שעבוד)

הקטנים משחקים בשקט מוחלט + גמרתי את כל המרווה מכריכה להלכות חנוכה = פוגרום בחדר הילדים (רק מה חשבת לעצמך?)

חניתי מבריקה את המטבח + מחייכת חיוך מקסים = זה יעלה לי ביוקר (בגד חדש לשבת?)

חצ'קון + חצ'קון שנעלמו = אחד ענק שיצוץ מחר

ויש לי עוד הרבה דוגמאות אבל אשאיר לכן אותן לשיעורי בית, מצטערת יש לי השיעורים של חפציבי.

אחרי שהכנתן שיעורי בית תוכלו לענות לי על שאלת הרשות: כיצד עובד הראש של חוה? האם היא לא מציאותית? ייתכן שהיא פשוט נאיבית?

או שאולי לא עלינו עליה והיא באמת צדיקה נסתר/לומדת קבלה?

לא יכולתי להמשיך להתהלך בעולם שבו חיה אישה כמוני לכאורה אבל בעצם ביקום מקביל לגמרי היא דורכת רק על עננים שמחים וורדרדים כל כך, עד שהחלטתי לעשות מעשה! קמתי וצעדתי לביתה של חוה, דפקתי שתיים בהפסקות שתיים עד שנעמדתי דרוכה מול דמותה הנאווה.

דבר ראשון מיששתי אותה לוודא שהיא אמיתית, חושיי טענו לפני בתוקף שממש לא. "חגייתה, את סתם מדמיית, אין אישה כזו "חוה וטוב לה" זו רק המצאה שלך, או עבודה בעיניים של מעצבי דעת קהל שיצרו את דמותה של חוה כדי שתתחילי לחקות אותה ואיכשהו זה ישתלם להם בסוף הסיבוב" כך לחש לי שכלי המסור.

אבל חוה כמו חוה התעלמה מחשדותיי והזמינה אותי להיכנס לביתה הנעים. התיישבנו על הספה הרכה וחווה קמה להרתיח קפה. בינתיים העברתי מבט על קירות הסלון ואט אט הרגשתי כיצד אנרגיות חיוביות נכנסות בי והופכות אותי בתהליך הדרגתי לכפילה של חוה. בפרט תמונת השמן של הכבשים השרתה עליי מן רוגע משתק האומר: חגייתה, החיים יפים! תשרי סביבך נועם ושלווה והם יחזרו אלייך! הרפיתי יותר ויותר, העפתי לצדדים התנגדויות ישנות ולא רלוונטיות ושקעתי עד ערפול בשקט המבורך.

רגע לפני שחווה הפציעה עם הקפה עליתי על נוסחת הקסם שתשנה את חיי:

אני צריכה לגור בבית של חוה!!

*נ.ב. חייבת לכן בדיחה:

בכל בוקר עמדה הזוגה הטריה וטרחה על הכנת הצהריים

בכל צהריים הגיע הבעל אכל, שבע והפטיר "האוכל טעים, אבל מה, לא כמו של אמא שלי!"

ההתבודדות. וגם כאלו שקשה להן ולא מצליחות בפועל - רוצות לקיים. וזה העיקר!"

"יש לציין" מוסיפה המו' סמולר. "שאצלנו בסמינר אין אווירה תחרותית. 'אני יותר ממך', חלילה, כל אחת מקיימת 'זה מעשה שלי וזה מעשה שלה', שמחה בטוב של עצמה, ובטוב של חברתה. וכלי השוואות!"

"זה הרבה בזכות המחנכת!" התלמידות מפרגנות לה למחנכת שמחדירה בהן כזו אהבה לצדיק.

המורה א' שרביט, מחנכת כיתה ט', מוסיפה לנו את ההתרשמות שלה מהמקום: "אני רוצה לציין שכשהגעתי למקום הזה התרשמתי מאוד לטובה. עבדתי שנים במקומות אחרים, וכאן האווירה מיוחדת ממש. הבנות ממושמות, מחונכות, דרך ארץ, צניעות, הכול. כל יום שאני באה, אני מחכה מתי יגיע מחר, ואלו לא גוזמאות! אני נהנית להכין את החומר, להקדיש את הזמן ללימוד, אני יודעת שמה שאני מלמדת אותן עכשיו - ילך איתן לכל החיים, וזה נותן לי את הכוח. זו זכות עצומה שאני נהנית לעשות אותה. והבנות כאלו מפרגנות שזה מרגש כל פעם מחדש".

איילה בר-ששת תלמידת י"א, מתארת מה זה בשבילה להיות תלמידת לב הנחל: "אני מודה להשם על הזכות לבוא לסמינר, החברות שלי באמת "מקשיבות" בלב ונפש, שמחות, זורמות, צדיקות עם יראת שמיים. וזה לא רק אני. כל הבנות נהנות לבוא לכאן. המורות נותנות מכל הלב והנשמה. משקיעות בפעילויות ובשיעורים".

לאה רבי כהן תלמידת כיתה ט' מוסיפה: "אני מעידה שהמנהלת נותנת את כל כולה למקום. ביום ובלילה. היא רק רוצה שהבנות ייהנו, שישמחו, שיהיה להן טוב..."

והמנהלת פותחת פתח לבנות מבחוץ: "ההרשמה לסמינר היא ממש בימים אלו. אנחנו מחכות לתלמידות נוספות ומתאימות. בעזרת השם אם יהיו עשר בנות מתאימות שמעוניינות להגיע מרחוק - ישנה אפשרות לפנימייה מצוינת במקום, עם תנאים נפלאים ופעילויות מגוונות, וכמובן השגחה 24 שעות. אם המרחק למקום הוא סביר, ניתן לארגן הסעה למקום".

ואם שאלתן מה לעלון "חברות מקשיבות"

ולסמינר "לב הנחל", חשוב שתדעו פרט חשוב:

מדור "לב הנחל" לבנות הנעורים של חברות מקשיבות, מוקדש באהבה מאז שנוסד לסמינר היקר לליבי (ש. זיו) שבו גם אני זוכה ללמד... אשרינו!

ליצירת קשר עם מנהלת הסמינר, גב' ר' רבי כהן:

0548471363

"אלמלא רבי נתן, לא היה נשאר עלה אחד ממוני"
רבי נחמן מברסלב

הַצַּנְתְּ לְאוֹ חַיִּיבָא!

כנס חברות מקשיבות

לכבוד הילולת התלמיד האהוב

הרה"ק רבי נתן מברסלב זצוק"ל
תלמידו של רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א

ח' טבת תשפ"ה
יום רביעי | בית שמש

מרכז כנסים הראל, נחל רפאים 17, רמה א'

2 מאכלים

19:30 **התכנסות:** מרקים חמים וכיבוד קל

20:00 **מילות פתיחה:** מפי נציגת "חברות מקשיבות"

20:15 **"מפיצות את האור"**

סדנת "בוחרת את המשחק" בהנחיית גב' א. שרעבי

21:00 **"עלים של תרופה"**

שיחת התחזקות מאת גב' א. מיזליק

21:30 **"הבער אותה בליבי"**

ניגונים ושירה מהלב עם י. גורודצקי והרכב "קומי אורי"

22:30 **ריקודים, המתקת הדינים והפתעה מיוחדת**

מספר
משתתפות
מוגבל!
הזרזי
להירשם!

הרשמה ותשלום מראש חובה

במערכת האשראי הטלפונית בשלוחה 8 בקו חברות מקשיבות שמספרו 03-3134270.
דמי השתתפות: 50 ש"ח. במכירה מוקדמת עד לתאריך ה' טבת: 40 ש"ח.

לחברות אכן, והשאירו אותי.

לשאלות ובירורים: keneshaverot@gmail.com

לתרומות, הקדשות והקמת דוכני מכירה ניתן ליצור קשר: 055-6725478